

Hærloven. Det kunde ogsaa være ret rimeligt, thi medens det for Underoffice-ernes Vedkommende gælder, at de efterhaanden blive dygtigere og dygtigere og efterhaanden erhverve sig mere og mere Indsigt, gælder det for Spillemandenes Vedkommende meget ofte, at de alleryngste ere de dygtigste. Det er ofte dygtige Musikere, som melde sig, og saa hemmes de af Avancementsbestemmelserne, saaledes at de i meget lang Tid skulle staa paa meget lave Lønninger. Det er et Forhold, som de vilde sætte megen Pris paa, at Lønningsudvalget vilde tage under Overvejelse.

Der er et andet Forhold, som blev omtalt af det ærede Medlem for Søndervinge (Rasmus Hansen). Han gjorde gældende, at der var en hel Del Fyrbødere, der maatte gøre Tjeneste som Lokomotivførere og det i en Aarrække, saa at det ikke kunde siges at være Vikartjeneste, de forrettede, men det var noget varigt. Og saaledes som det er her, er det i mangfoldige andre Forhold. Jeg mener, at der i Loven burde indsættes den Bestemmelse, som ikke vilde komme til at koste synderligt, at naar en Mand forretter Tjeneste i en højere Grad, faar han, naar han har forrettet denne Tjeneste i en vis, ikke alt for lang Tid, saa længe hans Vikariat varer, den med Stillingen forbundne Løn, selv om man ikke mener at kunne forfremme ham straks. Det er et Retfærdighedskrav, thi jeg synes, det er aldeles utilbørligt, at man 4—5 Aar i Træk lader en Fyrbøder forrette Lokomotivførertjeneste uden at give ham den dermed forbundne Løn.

Endnu et Par Spørgsmaal vil jeg nævne. Ogsaa med Hensyn til Natpengene har man for at opnaa Ligestilling givet noget mere, men jeg er bleven gjort opmærksom paa, at paa Postkontorerne er der Postekspe- dienter og Postbude, der hver Nat have Vagttjeneste, men ikke faa nogen Godtgørelse derfor i Form af Natpenge. Og for Personalet paa Færgerne gælder det samme. De faa ingen Natpenge, skønt de maa forrette Nattjeneste. Og samtidig er der paa Færgerne den Utilbørlighed, som jeg har omtalt tidligere, at Arbejdstiden er 24 Timer. Der er 24 Timers Frihed og 24 Timers Arbejde, det vil sige: 12 Timers Arbejde hvert Døgn, og saa har man et Fridøgn hver syvende Uge. Jeg tror, at vi maa til at tænke lidt paa disse Mennesker og sørge for, at de blive ligestillede med andre og faa noget mere Fritid. Jeg ved nok, at der administrativt, efter at

Sagen var fremdragen i Fjor ved Finanslovens 1ste Behandling, er tilstaaet dem 5—6 Timers Fritid ugentlig, men det forlanges i Regelen, at de skulle tilbringe denne Fritid paa Færgen, og de Opholdsrum, som anvises dem, ere saa daarlige, at jeg maa tro, Administrationen ikke kender disse Rum. Paa Færgen ved Fredericia er der et Rum med 6 Køjer, hvor 24 Mennesker skulle tilbringe deres Fritid og kunne lægge sig hen at sove nogle Timer, uden at der skiftes Køjetøj, med mugne Madrasser og Fugtighed sivende ned ad Væggene. Der skulle 24 Matroser og Fyrbødere skiftes til at ligge. Hvis en enkelt af dem lider af en smitsom Sygdom, udsættes de andre for Smitte. Det er et Forhold, der er saa utilbørligt, at jeg er sikker paa, at naar jeg blot gør opmærksom derpaa, vil det blive forandret.

Det ærede Medlem for Slagelse (Lange) fremhævede i Gaar, at Styrmand og Maskinassistenter efter det foreliggende Forslag skulle henregnes til een Lønningsklasse, medens de nu staa i to, og det ærede Medlem mente, at vi burde bibeholde den nuværende Ordning. Jeg ved imidlertid, at det er et almindeligt Ønske hos Styrmand og Maskinassistenter at faa de to Klasser ophævede, og jeg vil derfor henstille til det kommende Udvalg ikke at tage Hensyn til Henstillingen fra det ærede Medlem for Slagelse.

Endnu skal jeg tilføje, at jeg anser det for en Selvfølge, at naar det virkelig er Regeringens og Reformpartiets Ønske, at disse Lønningslove skulle gennemføres, vil der i Vinter paa Finansloven blive givet Lønningsforbedringer til Depotarbejderne, Lædvogterne og de øvrige Statsfunktionærer, som ere endnu daarligere stillede end de, for hvem man her foreslaar Lønningsforbedringer.

Sigvald Olsen: Der blev, som ærede Medlemmer erindre, under Finanslovdebatten af saa godt som alle Talere rettet en Tak til Regeringen, fordi den havde forelagt de foreliggende Lønningslovsforslag. I Princippet omtalte man ogsaa under Finanslovdebatten Lønningslovene og erklærede sig i Hovedsagen tilfreds med dem, og for saa vidt kan man altsaa ved denne 1ste Behandling slutte sig til de Udtalelser, der da faldt. Naar der ikke desto mindre af forskellige Talere, særlig af de forskellige Partiers Ordførere, nu har fundet en mere indgaaende Omtale af Lønningslovene Sted, er det ganske naturligt. Det, der foranlediger mig til at